

✽ ג'ג'ה' ✽ ס'מ' וְרָאָה לַמַּנְזוֹת שֶׁבַת וְשֵׁנִי וְזָמִי עַד

[א] לֵאמֹר אֱלֹהֵי מִסְעֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יֵצְאוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעַבְדָּתָם
 בְּיַד־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן: אֵלֶּיךָ מִטְּלַנִּי בְנֵי יִשְׂרָאֵל. דַּנְּפִקוּ. מֵאֶרְעָא דְּמִצְרַיִם לְחִילִיהוֹן. בִּידָא
 דְּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן; ב וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת־מוֹצְאֵיהֶם לְמִסְעֵיהֶם עַל־פִּי יְהוָה וְאֵלֶּה
 מִסְעֵיהֶם לְמוֹצְאֵיהֶם: וּכְתַב מֹשֶׁה. ית מִפְקֻנִיהוֹן. לְמִטְּלַנִּיהוֹן עַל מִימְרָא דִּיִּי. וְאֵלֶּיךָ
 מִטְּלַנִּיהוֹן לְמִפְקֻנִיהוֹן; ג וַיִּסְעוּ מֵרַעְמֵסֶס בַּחֲדָשׁ הָרִאשׁוֹן בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם
 לַחֲדָשׁ הָרִאשׁוֹן מִמַּחֲרַת הַפֶּסַח יֵצְאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּיַד רָמָה לְעֵינֵי
 כָּל־מִצְרַיִם: וְנָטְלוּ מֵרַעְמֵסֶס בִּירְחָא קַדְמָאָה. בַּחֲמִישִׁת עֶשְׂרָא. יוֹמָא לִירְחָא קַדְמָאָה. מִבְּתַר
 פֶּסַחָא. נִפְקוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּרִישׁ גְּלִי. לְעֵינֵי כָּל מִצְרָאִי; ד ✽ וּמִצְרַיִם מְקַבְּרִים אֶת אֲשֶׁר
 הִכָּה יְהוָה בָּהֶם כָּל־בְּכוֹר וּבְאֵלֵהֶם עָשָׂה יְהוָה שְׁפָטִים: וּמִצְרָאִי מְקַבְּרִין.
 ית דְּקַטְל יִי. בְּהוֹן כָּל בּוּכְרָא. וּבִטְעוֹתֵהוֹן. עֶבֶד יִי דִּינִי; ה וַיִּסְעוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
 מֵרַעְמֵסֶס וַיַּחֲנוּ בְּסִכְתֹּת: וְנָטְלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מֵרַעְמֵסֶס. וּשְׂרוּ בְּסִכְתֹּת; ו וַיִּסְעוּ מִסִּכְתֹּת
 וַיַּחֲנוּ בְּאֵתָם אֲשֶׁר בְּקֶצֶה הַמִּדְבָּר: וְנָטְלוּ מִסִּכְתֹּת. וּשְׂרוּ בְּאֵתָם. דְּבִסְטֵר מִדְּבָרָא; ✽
 ז וַיִּסְעוּ מֵאֵתָם וַיָּשֶׁב עַל־פִּי הַחִירָת אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי בְּעַל צְפוֹן וַיַּחֲנוּ לְפָנֵי
 מִגְדָּל: וְנָטְלוּ מֵאֵתָם. וְתַב עַל פּוֹם חִירְתָא. דְּקַדְם בְּעֵיל צְפוֹן. וּשְׂרוּ קַדְם מִגְדָּל; ח וַיִּסְעוּ
 מִפְּנֵי הַחִירָת וַיַּעֲבְרוּ בְּתוֹךְ־הַיָּם הַמִּדְבָּרָה וַיִּלְכּוּ דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים
 בְּמִדְבָּר אֵתָם וַיַּחֲנוּ בְּמִרְהָ: וְנָטְלוּ מִן קַדְם חִירְתָא. וְעִבְרוּ בְּגוֹ יַמָּא לְמִדְבָּרָא. וְאַזְלוּ.
 מִהַלַּךְ תְּלָתָא יוֹמִין בְּמִדְבָּרָא דְּאֵתָם. וּשְׂרוּ בְּמִרְהָ; ט וַיִּסְעוּ מִמִּרְהָ וַיָּבֹאוּ אֵילָמָה
 וּבְאֵילָם שְׁתֵּים עָשָׂרָה עֵינַת מַיִם וְשִׁבְעִים תְּמָרִים וַיַּחֲנוּ־שָׁם: וְנָטְלוּ
 מִמִּרְהָ. וְאֵתוּ לְאֵילָם. וּבְאֵילָם. תְּרֵי עֶשְׂרִי. מִבּוּעֵין דְּמִיִּין. וְשִׁבְעֵין דְּקַלִּין וּשְׂרוּ תְּמָן; י וַיִּסְעוּ
 מֵאֵילָם וַיַּחֲנוּ עַל־יַם־סוּף: וְנָטְלוּ מֵאֵילָם. וּשְׂרוּ עַל יַמָּא דְּסוּף;

(שני) יא וַיִּסְעוּ מִיַּם־סוּף וַיַּחֲנוּ בְּמִדְבַּר־סִין; וּנְטְלוּ מִיַּמַּא דְּסוּף, וּשְׂרוּ בְּמִדְבַּר־אֲדָמָה; וַיִּסְעוּ מִמִּדְבַּר־סִין וַיַּחֲנוּ בְּדִפְקָה; וּנְטְלוּ מִמִּדְבַּר־אֲדָמָה וּשְׂרוּ בְּדִפְקָה; וַיִּסְעוּ מִדִּפְקָה וַיַּחֲנוּ בְּאֵלוֹשׁ; וּנְטְלוּ מִדִּפְקָה, וּשְׂרוּ בְּאֵלוֹשׁ; יב וַיִּסְעוּ מֵאֵלוֹשׁ וַיַּחֲנוּ בְּרַפִּידִם וְלֹא־הָיָה שָׁם מַיִם לָעַם לְשִׁתּוֹת; וּנְטְלוּ מֵאֵשׁ, וּשְׂרוּ בְּרַפִּידִם. וְלֹא הָיָה תַּמָּן מַיִם, לָעַמָּא לְמִשְׁתֵּי; טו וַיִּסְעוּ מִרַפִּידִם וַיַּחֲנוּ בְּמִדְבַּר־סִינַי; וּנְטְלוּ מִרַפִּידִם, וּשְׂרוּ בְּמִדְבַּר־אֲדָמָה; וַיִּסְעוּ מִמִּדְבַּר־סִינַי וַיַּחֲנוּ בְּקִבְרַת הַתְּאוּוֹה; וּנְטְלוּ מִמִּדְבַּר־אֲדָמָה, וּשְׂרוּ בְּקִבְרֵי דְמִשְׁאֵלֵי; יז וַיִּסְעוּ מִקִּבְרַת הַתְּאוּוֹה וַיַּחֲנוּ בְּחִצְרוֹת; וּנְטְלוּ מִקִּבְרֵי דְמִשְׁאֵלֵי, וּשְׂרוּ בְּחִצְרוֹת; יח וַיִּסְעוּ מִחִצְרוֹת וַיַּחֲנוּ בְּרַתְמָה; וּנְטְלוּ מִחִצְרוֹת, וּשְׂרוּ בְּרַתְמָה; יט וַיִּסְעוּ מִרַתְמָה וַיַּחֲנוּ בְּרַמֶּן פְּרִיץ; וּנְטְלוּ מִרַתְמָה, וּשְׂרוּ בְּרַמֶּן פְּרִיץ; כ וַיִּסְעוּ מִרַמֶּן פְּרִיץ וַיַּחֲנוּ בְּלִבְנָה; וּנְטְלוּ מִרַמֶּן פְּרִיץ, וּשְׂרוּ בְּלִבְנָה; כא וַיִּסְעוּ מִלִּבְנָה וַיַּחֲנוּ בְּרַסָּה; וּנְטְלוּ מִלִּבְנָה, וּשְׂרוּ בְּרַסָּה; כב וַיִּסְעוּ מִרַסָּה וַיַּחֲנוּ בְּקִהְלֵתָה; וּנְטְלוּ מִרַסָּה, וּשְׂרוּ בְּקִהְלֵתָה; כג וַיִּסְעוּ מִקִּהְלֵתָה וַיַּחֲנוּ בְּהַר־שֹׁפֵר; וּנְטְלוּ מִקִּהְלֵתָה, וּשְׂרוּ בְּהַר־שֹׁפֵר; כד וַיִּסְעוּ מִהַר־שֹׁפֵר וַיַּחֲנוּ בְּחַרְדָּה; וּנְטְלוּ מִהַר־שֹׁפֵר, וּשְׂרוּ בְּחַרְדָּה; כה וַיִּסְעוּ מִחַרְדָּה וַיַּחֲנוּ בְּמִקְהֵלֵת; וּנְטְלוּ מִחַרְדָּה, וּשְׂרוּ בְּמִקְהֵלֵת; כו וַיִּסְעוּ מִמִּקְהֵלֵת וַיַּחֲנוּ בְּתַחַת; וּנְטְלוּ מִמִּקְהֵלֵת, וּשְׂרוּ בְּתַחַת; כז וַיִּסְעוּ מִתַּחַת וַיַּחֲנוּ בְּתַרְחַח; וּנְטְלוּ מִתַּחַת, וּשְׂרוּ בְּתַרְחַח; כח וַיִּסְעוּ מִתַּרְחַח וַיַּחֲנוּ בְּמַתְקָה; וּנְטְלוּ מִתַּרְחַח, וּשְׂרוּ בְּמַתְקָה; כט וַיִּסְעוּ מִמַּתְקָה וַיַּחֲנוּ בְּחִשְׁמוֹנָה; וּנְטְלוּ מִמַּתְקָה, וּשְׂרוּ בְּחִשְׁמוֹנָה; ל וַיִּסְעוּ מִחִשְׁמוֹנָה וַיַּחֲנוּ בְּמוֹסְרוֹת; וּנְטְלוּ מִחִשְׁמוֹנָה, וּשְׂרוּ בְּמוֹסְרוֹת; לא וַיִּסְעוּ מִמוֹסְרוֹת וַיַּחֲנוּ בְּבִנְיַיִם יַעֲקֹן; וּנְטְלוּ מִמוֹסְרוֹת, וּשְׂרוּ בְּבִנְיַיִם יַעֲקֹן; לב וַיִּסְעוּ מִבִּנְיַיִם יַעֲקֹן וַיַּחֲנוּ בְּחַר הַגְּדָג; וּנְטְלוּ מִבִּנְיַיִם יַעֲקֹן, וּשְׂרוּ בְּחַר הַגְּדָג; לג וַיִּסְעוּ מִחַר הַגְּדָג וַיַּחֲנוּ בְּיִטְבְּתָה; וּנְטְלוּ מִחַר הַגְּדָג, וּשְׂרוּ בְּיִטְבְּתָה; לד וַיִּסְעוּ מִיִּטְבְּתָה וַיַּחֲנוּ בְּעֵבְרוֹנָה; וּנְטְלוּ מִיִּטְבְּתָה, וּשְׂרוּ בְּעֵבְרוֹנָה; לה וַיִּסְעוּ מִעֵבְרוֹנָה וַיַּחֲנוּ בְּעֵצִיִן גְּבַר; וּנְטְלוּ מִעֵבְרוֹנָה, וּשְׂרוּ בְּעֵצִיִן גְּבַר; לו וַיִּסְעוּ מִעֵצִיִן גְּבַר וַיַּחֲנוּ בְּמִדְבַּר־עֵזֶן הוּא קֹדֶשׁ; וּנְטְלוּ מִעֵצִיִן גְּבַר, וּשְׂרוּ בְּמִדְבַּר־עֵזֶן הוּא קֹדֶשׁ; לו וַיִּסְעוּ מִקֹּדֶשׁ וַיַּחֲנוּ בְּהַר הַהָר בְּקִצְעָה אֶרֶץ אֲדוֹם; וּנְטְלוּ מִקֹּדֶשׁ, וּשְׂרוּ בְּהַר הַהָר בְּקִצְעָה אֶרֶץ אֲדוֹם; לח וַיַּעַל אֶהְרֹן הַכֹּהֵן אֶל־הָהָר עַל־פִּי יְהוָה וַיִּמַּת שָׁם בְּשָׁנַת הָאָרְבָּעִים לְצֵאת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ; וּסְלִיק אֶהְרֹן כֹּהֵן. לְהוֹר טוֹרָא. עַל מִימְרָא דִּי וּמִית תַּמָּן. בְּשָׁנַת אַרְבָּעִין. לְמַפֵּק בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, בְּיַרְחָא חֲמִישָׁא בְּחַד לְיַרְחָא; טז וְאַהֲרֹן בֶּן־שָׁלֹשׁ וְעֶשְׂרִים וּמֵאֵת שָׁנָה בָּמָתוֹ בְּהַר הַהָר; וְאַהֲרֹן בֶּן מֵאָה וְעֶשְׂרִין וְתֵלַת שָׁנִין, פַּד מִית בְּהוֹר טוֹרָא; ס

בַּבַּסְתִּי מ' וַיִּשְׁמַע הַכְּנַעֲנִי מִלֶּדְ עֶרְדַּ וְהוּא יֹשֵׁב בְּנֶגֶב אֶרֶץ כְּנַעַן בָּבֵא
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וּשְׁמַע. כְּנַעֲנָה מֶלֶכָּא דְעֶרְדַּ. וְהוּא יְתִיב בְּדְרוּמָא בְּאַרְעָא דְכְּנַעַן. בְּמִיתֵי בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל; מֵא וַיִּסְעוּ מֵהַר הָהָר וַיַּחֲנוּ בְּצַלְמֹנָה: וּנְטְלוּ מֵהַר טוֹרָא. וּשְׂרוּ בְּצַלְמֹנָה;
 מֵב וַיִּסְעוּ מִצַּלְמֹנָה וַיַּחֲנוּ בְּפוּנֹן: וּנְטְלוּ מִצַּלְמֹנָה. וּשְׂרוּ בְּפוּנֹן; מֵג וַיִּסְעוּ מִפוּנֹן
 וַיַּחֲנוּ בְּאַבְתָּ: וּנְטְלוּ מִפוּנֹן. וּשְׂרוּ בְּאַבְתָּ; מֵד וַיִּסְעוּ מֵאַבְתָּ וַיַּחֲנוּ בְּעֵי הַעֲבָרִים
 בְּגִבּוֹל מוֹאָב: וּנְטְלוּ מֵאַבְתָּ. וּשְׂרוּ. בְּמִגְזַת עֲבָרָי בְּתַחוּם מוֹאָב; מֵה וַיִּסְעוּ מֵעֵי
 וַיַּחֲנוּ בְּדִיבּוֹן גָּד: וּנְטְלוּ מִמִּגְזַתָּא. וּשְׂרוּ בְּדִיבּוֹן גָּד; מֵז וַיִּסְעוּ מִדִּיבּוֹן גָּד וַיַּחֲנוּ
 בְּעַלְמֹן דְּבִלְתִּימָה: וּנְטְלוּ מִדִּיבּוֹן גָּד. וּשְׂרוּ בְּעַלְמֹן דְּבִלְתִּימָה; מֵז וַיִּסְעוּ מֵעַלְמֹן
 דְּבִלְתִּימָה וַיַּחֲנוּ בְּהַרֵי הַעֲבָרִים לְפָנֵי נָבוֹ: וּנְטְלוּ מֵעַלְמֹן דְּבִלְתִּימָה. וּשְׂרוּ. בְּטוֹרֵי
 דְּעֲבָרָי דְּקִדְם נָבוֹ; מַח וַיִּסְעוּ מֵהַרֵי הַעֲבָרִים וַיַּחֲנוּ בְּעַרְבַת מוֹאָב עַל יַרְדֵּן
 יַרְחוֹ: וּנְטְלוּ מִטוֹרֵי דְּעֲבָרָי. וּשְׂרוּ בְּמִישְׁרָיָא דְּמוֹאָב. עַל יַרְדֵּנָא דִּירְחוֹ; מֵט וַיַּחֲנוּ
 עַל-הַיַּרְדֵּן מִבֵּית הַיְּשֻׁמֹת עַד אֲבֵל הַשָּׁטִים בְּעַרְבַת מוֹאָב: וּשְׂרוּ עַל

יַרְדֵּנָא מִבֵּית יְשֻׁמֹת. עַד מִישַׁר שְׁטִין. בְּמִישְׁרָיָא דְּמוֹאָב; ס

גַּבְסַתִּי (ה) (שְׁלִישִׁי) (חֲמִישִׁי כִּשְׁהֵן מַחוּבְרוֹת) נ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה בְּעַרְבַת
 מוֹאָב עַל-יַרְדֵּן יַרְחוֹ לֵאמֹר: וּמְלִיל יֵי. עִם מֹשֶׁה בְּמִישְׁרָיָא דְּמוֹאָב. עַל יַרְדֵּנָא דִּירְחוֹ
 לְמִימָר; נֵא דִבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי אַתֶּם עֲבָרִים
 אֶת-הַיַּרְדֵּן אֶל-אֶרֶץ כְּנַעַן: מְלִיל עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וְתִימַר לְהוֹן. אֲרִי אַתּוֹן. עֲבָרִין יַת
 יַרְדֵּנָא לְאַרְעָא דְּכְנַעַן; נֵב וְהוֹרְשִׁתֶם אֶת כָּל-יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם וְאַבְדֹתֶם
 אֶת כָּל-מִשְׁכְּבֵיכֶם וְאֶת כָּל-צִלְמֵי מִסְכְּתֵיכֶם תִּאבְדוּ: וְאֶת כָּל-בְּמוֹתֵיכֶם
 תִּשְׁמִדוּ: וְתִתְּרוּן. יַת כָּל יְתָבֵי אַרְעָא מִן קְדַמִּיכוֹן. וְתִבְדוּן. יַת כָּל בֵּית סַגְדַתְהוֹן. וְיַת כָּל
 צִלְמֵי מִתְּכַתְהוֹן תִּבְדוּן. וְיַת כָּל בְּמִתְהוֹן תִּשְׁיָצוּן; ג וְהוֹרְשִׁתֶם אֶת-הָאָרֶץ וַיִּשְׁבְּתֶם-
 בָּהּ כִּי לָכֵם נָתַתִּי אֶת-הָאָרֶץ לְרִשְׁתָּ אֹתָהּ: וְתִתְּרוּן יַת יְתָבֵי אַרְעָא וְתִתְּבוּן
 בָּהּ. אֲרִי לְכוּן. יְהִבִית יַת אַרְעָא לְמִירַת יְתָהּ; נֵד וְהִתְנַחַלְתֶם אֶת-הָאָרֶץ בְּגוֹרֵל
 לְמִשְׁפַּחְתֵיכֶם לְרֹב תִּרְבוּ אֶת-נַחֲלָתוֹ וְלִמְעַט תִּמְעִיט אֶת-נַחֲלָתוֹ אֶל
 אֲשֶׁר-יֵצֵא לוֹ שְׁמָה הַגּוֹרֵל לוֹ יְהִיָּה לְמִטּוֹת אֲבֹתֵיכֶם תִּתְנַחֲלוּ: וְתַחֲסִנּוּן
 יַת אַרְעָא בְּעַדְבָא לְזַרְעֵיכֶם. לְסַגִּיאֵי. תִּסְגּוּן יַת אַחֲסַנְתְהוֹן וְלִזְעִירֵי תַזְעִרוּן יַת אַחֲסַנְתְהוֹן.
 לְדִיפּוֹק לִיָּה תִמְן. עַדְבָּא דִּילִיָּה יְהִי. לְשִׁבְטֵי אֲבֹתְכוֹן תַּחֲסִנּוּן; נֵה וְאִם-לֹא תוֹרִישוּ
 אֶת-יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם וְהִיָּה אֲשֶׁר תוֹתִירוּ מֵהֶם לְשָׁבִים בְּעֵינֵיכֶם
 וְלִצְנִינִם בְּצַדִּיכֶם וְצָרְרוּ אֶתְכֶם עַל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם יֹשְׁבִים בָּהּ: וְאִם
 לֹא תִתְּרוּן. יַת יְתָבֵי אַרְעָא מִן קְדַמִּיכוֹן. וְיְהִי דִתְשָׂאֲרוֹן מִנְהוֹן. לְסִיעֵן נְטְלוֹן זִין לְקַבְּלוֹן.
 וְלִמְשָׁרֵן מִקְפְּנִיכוֹן. וְעִיקוֹן לְכוֹן. עַל אַרְעָא. דְּאַתּוֹן יְתָבִין בָּהּ; נו וְהִיָּה כַּאֲשֶׁר דְּמִיתֵי
 לְעִשׂוֹת לָהֶם אַעֲשֶׂה לָכֵם: וְיְהִי. כְּמָא דְּחִשְׁבִּית. לְמַעַבְד לְהוֹן אַעֲבִיד לְכוֹן; פ

לר א וידבר יהוה אל-משה לאמר: ומליל יי עם משה למימר; ב צו את-בני ישראל ואמרת אלהם כי-אתם באים אל-הארץ פנען זאת הארץ אשר תפל לכם פנחלה ארץ פנען לגבלתיה: פקיד. ית בני ישראל ותימר להון. ארי אתון עלין לארעא דכנען. דא ארעא. דתתפליג לכון באחסנא; ארעא דכנען לתחומהא; ג והיה לכם פאת-נגב ממדבר-ען על-ידי אדום והיה לכם גבול נגב מקצה ים-המלח קדמה: ויהי לכון רוח דרומא. ממדברא דעין על תחומי אדום. ויהי לכון תחום דרומא, מספיי ימא דמלחא קדומא; ד ונסב לכם הגבול מנגב למעלה עקרבים ועבר צנה והיה (קרי והיו) תוצאתיו מנגב לקדש ברנע ויצא חצר-אדר ועבר עצמנה: ויסחר לכון תחומא מדרומא. למסקנא דעקרבין ויעבר לצין. ויהון מפקנוהי. מדרומא לרקס גיאה, ויפוק לחצר אדר ויעבר לעצמו; ה ונסב הגבול מעצמו; נחלה מצרים והיו תוצאתיו הימה: ויסחר תחומא. מעצמו לנחלא דמצרים, ויהון מפקנוהי לימא; ו גבול ים והיה לכם הים הגדול וגבול זה-יהיה לכם גבול ים: ותחום מערבא. ויהי לכון. ימא רבא ותחומיה, דין יהי לכון תחום מערבא; ז וזה-יהיה לכם גבול צפון מן-הים הגדל תתאו לכם הר ההר: ודין יהי לכון תחום צפונא. מן ימא רבא, תכונן לכון להור טורא; ח מהר ההר תתאו לבא חמת והיו תוצאת הגבל צדדה: מהור טורא. תכונן למטי חמת. ויהון, מפקנוהי דתחומא לצדד; ט ויצא הגבל זפרנה והיו תוצאתיו חצר עינן זה-יהיה לכם גבול צפון: ויפוק תחומא לזפרון. ויהון מפקנוהי לחצר עינן, דין יהי לכון תחום צפונא; י והתאויתם לכם לגבול קדמה מחצר עינן שפמה: ותכונן לכון לתחום קדומא, מחצר עינן לשפס; יא וירד הגבל משפס הרבלה מקדם לעין וירד הגבל ומחה על-כתף ים-פנרת קדמה: ויחות תחומא משפס. לרבלה ממדנח לעין. ויחות תחומא. וימטי, על בייף ים גניסר קדומא; יב וירד הגבול הירדנה והיו תוצאתיו ים המלח זאת תהיה לכם הארץ לגבלתיה סביב: ויחות תחומא לירדנא. ויהון מפקנוהי לימא דמלחא. דא תהי לכון ארעא, לתחומהא סחור סחור; יג ויצו משה את-בני ישראל לאמר זאת הארץ אשר תתנחלו אתה בגורל אשר צוה יהוה לתת לתשעת המטות וחצי המטה: ופקיד משה. ית בני ישראל למימר. דא ארעא. דתחסנון יתה בעדבא. דפקיד יי. למתן, לתשעא שבטין ופלגות שבטא; יד כי לקחו משה בני הראובני לבית אבתם ומטה בני-הגדי לבית אבתם וחצי מטה מנשה לקחו נחלתם: ארי קבילו. שבטא דבני ראובן לבית אבהתהון. ושבטא דבני גד לבית אבהתהון. ופלגות שבטא דמנשה, קבילו אחסנתהון; טו שני המטות וחצי המטה לקחו נחלתם מעבר לירדן ירחו קדמה מזרחה: תרין שבטין ופלגות שבטא. קבילו אחסנתהון. מעברא, לירדנא דיריחו

ד' בסת"י [ג] (רביעי) (ששי כשהן מחוברות) טו וידבר יהוה אל-משה לאמר: ומליל
 י' עם משה למימר; יז אלה שמות האנשים אשר-ינחלו לכם את-הארץ
 אלעזר הכהן ויהושע בן-נון; אלן שמחת גובריא. דחסנון לכוון ית ארעא. לעזר
 כהנא; ויהושע בר נון; יח ונשיא אחד נשיא אחד ממטה *תקחו לנחל
 את-הארץ; ורפא חד. רפא חד משבטא. תדברון; לאחסנא ית ארעא; יט ואלה שמות
 האנשים למטה יהודה כלב בן-יפנה; ואלן שמחת גובריא. לשבטא דיהודה;
 כלב בר יפנה; כ ולמטה בני שמעון שמואל בן-עמיהוד; ולשבטא דבני שמעון;
 שמואל בר עמיהוד; כא למטה בנימן אלידד בן-כסלון; לשבטא דבנימן; אלידד
 בר כסלון; כב ולמטה בני-דן נשיא בקי בן-יגלי; ולשבטא דבני דן רפא; בקי בר
 יגלי; כג לבני יוסף למטה בני-מנשה נשיא חניאל בן-אפוד; לבני יוסף.
 לשבטא דבני מנשה רפא; חניאל בר אפוד; כד ולמטה בני-אפרים נשיא קמואל
 בן-שפטון; ולשבטא דבני אפרים רפא; קמואל בר שפטון; כה ולמטה בני-זבולון נשיא
 אליצפון בן-פרנך; ולשבטא דבני זבולון רפא; אליצפון בר פרנך; כו ולמטה בני-
 יששכר נשיא פלטיאל בן-עזון; ולשבטא דבני יששכר רפא; פלטיאל בר עזון;
 כז ולמטה בני-אשר נשיא אחיהוד בן-שלמי; ולשבטא דבני אשר רפא; אחיהוד
 בר שלומי; כח ולמטה בני-נפתלי נשיא פדהאל בן-עמיהוד; ולשבטא דבני נפתלי
 רפא; פדהאל בר עמיהוד; כט אלה אשר צוה יהוה לנחל את-בני-ישראל
 בארץ כנען; אלן. דפקיד יי; לאחסנא ית בני ישראל בארעא דכנען; פ

ה' בסת"י (חמישי) לה א וידבר יהוה אל-משה בערבית מואב על-ירדן
 ירחו לאמר: ומליל יי. עם משה במישריא דמואב; על ירדנא דיריחו למימר; ב צו את-בני
 ישראל ונתנו ללויים מנחלת אחותם ערים לשבת ומגרש לערים
 סביבתיים תתנו ללויים; פקיד ית בני ישראל. ויתנון ללויאי. מאחסנת. אהדתהון קרוין
 למתב. ורוח. לקרויא סחרניהון; תתנון ללויאי; ג והיו הערים להם לשבת
 ומגרשיהם יהיו לבהמתם ולרכשם ולכל חיתם; ויהוין (ס"א ויהוין) קרויא. להון
 למתב. ורוחיהון. יהון לבעירהון ולקנינהון; ולכל חיותהון; ד ומגרשי הערים אשר תתנו
 ללויים מקיר העיר וחוצה אלף אמה סביב; ורוחי קרויא. דתתנון ללויאי. מפותל
 קרתא ולברא; אלף אמין סחור סחור; ה ומדתם מחוין לעיר את-פאת-קדמה
 אלפים באמה ואת-פאת-נגב אלפים באמה ואת-פאת-ים | אלפים
 באמה ואת פאת צפון אלפים באמה והעיר בתוך זה יהיה להם
 מגרשי הערים; ותמשחון מברא לקרתא. ית רוח קדומא תריין אפין אמין. וית רוח דרומא תריין
 אפין אמין. וית רוח מערבא תריין אפין אמין. וית רוח צפונא. תריין אפין אמין וקרתא במציע. דין
 יהי להון; רוחי קרויא;

ו ואת הערים אשר תתנו ללויים את שש-ערי המקלט אשר תתנו
 לנכם שמה הרצח ועליהם תתנו ארבעים ושתים עיר: וית קרויא. דתתנו
 ללויאי. ית שית קרוי שיזבותא. דתתנו. למערק לתמן קטולא. ועליהון תתנו. ארבעין ותרתי
 קרוין: ז כל-הערים אשר תתנו ללויים ארבעים ושמנה עיר אתהון
 ואת-מגדשיהון: כל קרויא. דתתנו ללויאי. ארבעין ותמני קרוין. יתהון וית רוחיהון;
 ח והערים אשר תתנו מאחזת בני-ישראל מאת הרב תרבו ומאת
 המעט תמעיטו איש כפי נחלתו אשר ינחלו יתן מעריו ללויים: וקרויא.
 דתתנו מאחזת (ס"א מאחסנת) בני ישראל. מן סגיאית סגון. ומן זעירי תזערון. גבר. כפוס אחסנתיה
 דיחסנו. יתין מקרוהי ללויאי; פ

ו בסת"י [י] (ששי) (שביעי כשהן מחוברות) ט וידבר יהוה אל-משה לאמר: ומליל
 יי עם משה למימר; י דבר אל-בני ישראל ואמרת אליהם כי אתם עבדים
 את-הירדן ארצה כנען: מליל עם בני ישראל. ותימר להון. ארי אתון. עברין ית ירדנא
 לארעא דכנען; יא והקריתם לכם ערים ערי מקלט תהיינה לכם ונכם שמה
 רצח מכה-נפש בשגגה: ותזמנו לכוון קרוין. קרוי שיזבותא יהון לכוון. ויערוק לתמן
 קטולא. דיקטול נפשא בשלו; יב והיו לכם הערים למקלט מגאל ולא ימות
 הרצח עד-עמדו לפני העדה למשפט: ויהון לכוון קרויא. לשיזבא מגאיל דמא.
 ולא ימות קטולא. עד דיקום. קדם פנשתא לדינא; יג והערים אשר תתנו שש-ערי
 מקלט תהיינה לכם: וקרויא דתתנו. שית קרוי שיזבותא יהון לכוון; יד את | שלש
 הערים תתנו מעבר לירדן ואת שלש הערים תתנו בארץ כנען ערי
 מקלט תהיינה: ית תלת קרויא. תתנו מעברא לירדנא. וית תלת קרויא. תתנו בארעא
 דכנען. קרוי שיזבותא יהון; טו לבני ישראל ולגר ולתושב בתוכם תהיינה
 שש-הערים האלה למקלט לנוס שמה כל-מכה-נפש בשגגה: לבני
 ישראל. ולגיריא ולתותביא דביניהון. יהון. שית קרויא האלין לשיזבא. למערק לתמן. כל
 דיקטול נפשא בשלו; טז ואם-בכלי ברזל | הבהו וימת רצח הוא מות יומת
 הרצח: ואם במן דברזל מכהי. וקטליה קטולא הוא. אתקטלא יתקטיל קטולא; יז ואם
 באבן יד אשר-ימות בה הבהו וימת רצח הוא מות יומת הרצח: ואם.
 באבנא דמתנסבא ביד דהיא כמסת דימות בה מכהי. וקטליה קטולא הוא. אתקטלא יתקטיל
 קטולא; יח או בכלי עץ-יד אשר-ימות בו הבהו וימת רצח הוא מות
 יומת הרצח: או. במן דאע דמתנסיב ביד דהוא כמסת דימות ביה מכהי. וקטליה קטולא
 הוא. אתקטלא יתקטיל קטולא; יט גאל הדם הוא ימית את-הרצח בפגעו-בו
 הוא ימתנו: גאיל דמא. הוא יקטול ית קטולא. כד אתחייב ליה מן דינא הוא יקטליה;
 כ ואם-בשנאה יהדפנו או-השליך עליו בצדיה וימת: ואם בשנאה דחה. או
 רמא עלוהי. בכמנא וקטליה;

כֹּא אִוּ בְּאֵיבָה הִכְהוּ בְּיָדוֹ וַיִּמָּת מוֹת-יוֹמָת הַמַּכָּה רֵצַח הוּא גֹאֵל הַדָּם
 יִמִּית אֶת-הָרֵצַח בְּפָגְעוֹ-בּוֹ: אוּ בְּדַבְּבוּ. מִחֵהי בִּידֵיהּ וְקַטְלִיהּ. אֶתְקַטְלָא יִתְקַטֵּיל מִחֵי
 קַטּוּלָא הוּא. גֹּאֵיל דְּמָא. יְקַטּוּל. יֵת קַטּוּלָא בְּד אֶתְחֵיב לִיהּ; כֹּב וְאִם-בְּפִתְע בְּלֹא-אֵיבָה
 הִדְפוּ אוּ-הַשְּׁלִיךְ עֲלָיו כֹּל-כְּלֵי בְּלֹא צְדִיקָה: וְאִם בְּתַפִּיף בְּלֹא דְבָבו דְּחֵהי. אוּ רְמָא
 עֲלוּהּ. כֹּל מִן בְּלֹא כְּמִן לִיהּ; כֹּב אוּ בְּכָל-אַבְנֵי אֲשֶׁר-יָמוּת בָּהּ בְּלֹא רְאוּת וַיִּפֹּל
 עֲלָיו וַיִּמָּת וְהוּא לֹא-אֵיבִיב לוֹ וְלֹא מִבְּקִשׁ רַעְתּוֹ: אוּ בְּכָל אַבְנָא. דְּהִיא כְּמַסַּת
 דִּימוּת בָּהּ בְּלֹא חֲזוּי. וְרְמָא עֲלוּהּ וּמִית (ס"א וְקַטְלִיהּ). וְהוּא לֹא שְׁנֵי לִיהּ. וְלֹא תִבַע בְּשִׁתְיָה;
 כֹּד וְשִׁפְטוֹ הָעֵדָה בֵּין הַמַּכָּה וּבֵין גֹּאֵל הַדָּם עַל הַמְּשַׁפְּטִים הָאֵלֶּה: וַיִּדְיִנּוּ
 כְּנִשְׁתָּא. בֵּין מִחֵי. וּבֵין גֹּאֵיל דְּמָא. עַל דִּינֵינָא הָאֵלִין; כֹּה וְהַצִּילוּ הָעֵדָה אֶת-הָרֵצַח
 מִיַּד גֹּאֵל הַדָּם וְהַשִּׁיבוּ אֹתוֹ הָעֵדָה אֶל-עִיר מְקַלְטוֹ אֲשֶׁר-נָס שָׁמָּה
 וַיֹּשֶׁב בָּהּ עַד-מוֹת הַכֹּהֵן הַגָּדֹל אֲשֶׁר-מָשַׁח אֹתוֹ בְּשֶׁמֶן הַקֹּדֶשׁ: וַיִּשְׁיבּוּן
 כְּנִשְׁתָּא יֵת קַטּוּלָא. מִיַּד גֹּאֵיל דְּמָא. וַיִּתִּיבוּן יִתְיָה כְּנִשְׁתָּא. לְקַרִּית שִׁזְבוּתִיָּה דְּעַרְק לְתַמָּן. וַיִּתִּיב
 בָּהּ. עַד דִּימוּת כְּהֵנָּא רַבָּא. דְּרַבִּי יִתְיָה כְּנִשְׁתָּא קוּדְשָׁא; כֹּו וְאִם-יִצָּא יִצָּא הָרֵצַח
 אֶת-גְּבוּל עִיר מְקַלְטוֹ אֲשֶׁר יָנוּס שָׁמָּה: וְאִם מִפְּקִי יְפוּק קַטּוּלָא. יֵת תְּחוּס קַרִּית
 שִׁזְבוּתִיָּה. דִּיעֲרוּק לְתַמָּן; כֹּו וּמִצָּא אֹתוֹ גֹּאֵל הַדָּם מִחֻוּץ לְגְבוּל עִיר מְקַלְטוֹ
 וְרֵצַח גֹּאֵל הַדָּם אֶת-הָרֵצַח אֵין לוֹ דָּם: וַיִּשְׁפַּח יִתְיָה גֹאֵיל דְּמָא. מִבְּרָא. לְתַחוּס
 קַרִּית שִׁזְבוּתִיָּה. וַיְקַטּוּל. גֹּאֵיל דְּמָא יֵת קַטּוּלָא. לִית לִיהּ דָּם; כֹּה כִּי בְּעִיר מְקַלְטוֹ יֹשֶׁב
 עַד-מוֹת הַכֹּהֵן הַגָּדֹל וְאַחֲרֵי מוֹת הַכֹּהֵן הַגָּדֹל יֹשֶׁב הָרֵצַח אֶל-אֶרֶץ
 אַחֲזָתוֹ: אַרְי בְּקַרִּית שִׁזְבוּתִיָּה יִתִּיב. עַד דִּימוּת כְּהֵנָּא רַבָּא. וּבְתַר דִּימוּת כְּהֵנָּא רַבָּא. יֵתוּב
 קַטּוּלָא. לְאַרְע אַחְסַנְתִּיָּה; כֹּס וְהָיוּ אֱלֹהֵי לְכֶם לְחֻקַּת מְשַׁפֵּט לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכָל
 מוֹשְׁבֵי תֵיכֶם: וַיְהוֹן אֵלִין לְכוּן. לְגִזִּירַת דִּין לְדִרְיִכוּן. בְּכָל מוֹתְבְּנִיכוּן; ל *כֹּל-מִכְּהַ-נֶּפֶשׁ
 לְפִי עֵדִים יֵרֵצַח אֶת-הָרֵצַח וְעַד אֶחָד לֹא-יַעֲנֶה בְּנֶפֶשׁ לְמוֹת: כֹּל דִּיקַטּוּל
 נִפְשָׁא. לְפוּס סְהַדִּין. יְקַטּוּל יֵת קַטּוּלָא. וְסְהַדִּי חַד. לֹא יִסְהַד בְּאַנְשׁ לְמַקְטֵל; לֹא וְלֹא-תִקְחוּ
 כֹּפֶר לְנֶפֶשׁ רֵצַח אֲשֶׁר-הוּא רִשְׁע לְמוֹת כִּי-מוֹת יוֹמָת: וְלֹא תִקְבְּלוּן מִמוֹן
 עַל אָנְשׁ קַטּוּל. דְּהוּא חֵיִיב לְמַמַּת. אַרְי אֶתְקַטְלָא יִתְקַטֵּיל; לֹב וְלֹא-תִקְחוּ כֹפֶר לְנוֹס
 אֶל-עִיר מְקַלְטוֹ לְשׁוּב לְשִׁבְתָּ בְּאֶרֶץ עַד-מוֹת הַכֹּהֵן: וְלֹא תִקְבְּלוּן מִמוֹן.
 לְמַעַרְק לְקַרִּית שִׁזְבוּתִיָּה. לְמַתְב לְמַתְב בְּאַרְעָא. עַד דִּימוּת כְּהֵנָּא; לֹג וְלֹא-תִחְנִיפוּ
 אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם בָּהּ כִּי הַדָּם הוּא יִחְנִיף אֶת-הָאָרֶץ וְלֹא-יִכְפֹּר
 לְדָם אֲשֶׁר שִׁפְדָּ-בָּהּ כִּי-אִם בְּדָם שִׁפְכוּ: וְלֹא תִחְיִבוּן יֵת אַרְעָא.
 דְּאַתּוֹן בָּהּ. אַרְי דְּמָא. הוּא מִחֵיב יֵת אַרְעָא. וְלֹא-אַרְעָא לֹא מִתְכַפֵּר. עַל דָּם זָפֵאי דְּאַתְאַשְׁד בָּהּ;
 אֵיחִין בְּדָם אֲשֶׁדִּיהּ; לֹד וְלֹא תִטְמֵא אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם יֹשְׁבִים בָּהּ אֲשֶׁר
 אָנִי שֹׁכֵן בְּתוֹכָהּ כִּי אָנִי יְהוָה שֹׁכֵן בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וְלֹא תִסְאַבוּן יֵת אַרְעָא.
 דְּאַתּוֹן יִתְבִּין בָּהּ. דְּשִׁכְנִיתִי שְׂרָיָא בְּגוּהָ. אַרְי אָנָּא יֵי. שִׁכְנִיתִי שְׂרָיָא. בְּגוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל; פ

ז' בסת"י (שביעי) לו א ויקרבו ראשי האבות למשפחת בני גלעד בין מכיר
 בין מנשה ממשפחת בני יוסף וידברו לפני משה ולפני הנשאים ראשי
 אבות לבני ישראל: וקריבו רישי אבהתא. לזרעית בני גלעד בר מכיר בר מנשה. מזרעית
 בני יוסף. ומלילו. קדם משה וקדם רברביא. רישי אבהתא לבני ישראל; ב ויאמרו את אדני
 צוה יהוה לתת את הארץ בנחלה בגורל לבני ישראל ואדני צוה
 ביהוה לתת את נחלת עלפחד אחינו לבנתיו: ואמרו. ית רבוני פקיד יי. למתן
 ית ארעא באחסנא. בעדבא לבני ישראל. ורבוני אתפקד במימרא דיי. למתן. ית אחסנת.
 עלפחד אחונא לבנתיה; ג והיו לאחד מבני שבטי בני ישראל לנשים ונגרעה
 נחלתן מנחלת אבותינו ונוסף על נחלת המטה אשר תהיינה להם
 ומגרל נחלתנו יגרע: ויהוין. לחד. מבני שבטי בני ישראל לנשין. ותתמנע אחסנתהון
 מאחסנת אבהתנא. ותתוסף. על אחסנת שבטא. דיהוין להון. ומעדב אחסנתנא יתמנע; ד ואם
 יהיה היכל לבני ישראל ונוספה נחלתן על נחלת המטה אשר
 תהיינה להם ומנחלת מטה אבותינו יגרע נחלתן: ואם יהי יובילא לבני ישראל.
 ותתוסף אחסנתהון. על אחסנת שבטא. דיהוין להון. ומאחסנת שבטא דאבהתנא. תתמנע
 אחסנתהון; ה ויצו משה את בני ישראל על פי יהוה לאמר בין מטה
 בני יוסף דברים: ופקיד משה ית בני ישראל. על מימרא דיי למימר. יאות. שבטא דבני
 יוסף ממללין; ו זה הדבר אשר צוה יהוה לבנות עלפחד לאמר לטוב
 בעיניהם תהיינה לנשים אך למשפחת מטה אביהם תהיינה לנשים:
 דין פתגמא דפקיד יי. לבנת עלפחד למימר. לדתקין בעיניהון יהוין לנשין. ברם. לזרעית.
 שבטא דאבוהון יהוין לנשין; ז ולא תסב נחלה לבני ישראל ממטה אל מטה
 כי איש בנחלת מטה אבתיו ידבקו בני ישראל: ולא תסחר אחסנא לבני
 ישראל. משבטא לשבטא. ארי גבר. באחסנת שבטא דאבהתוהי. ידבקון בני ישראל; ח וכל
 בת ירשת נחלה ממטות בני ישראל לאחד ממשפחת מטה אביה
 תהיה לאשה למען יירשו בני ישראל איש נחלת אבתיו: וכל ברתא
 ירתת אחסנא. משבטא דבני ישראל. לחד. מזרעית. שבטא דאבוהא תהי לאתו. בדיל. דיירתון
 בני ישראל. גבר אחסנת אבהתוהי;

[מפטיר] ט וְלֹא־תִסַּב נַחֲלֵה מִמֶּטֶה לְמֶטֶה אַחַר כִּי־אִישׁ בְּנַחֲלָתוֹ יִדְבְּקוּ מִטּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וְלֹא תִסַּחֵר אַחֲסָנָא. מִשְׁבֹּטָא לְשִׁבְטָא אוֹחֲרָנָא. אָרִי גִבֵּר בְּאַחֲסָנִיתָהּ. יִדְבְּקוּן; שְׁבִטָיָא דְבְנֵי יִשְׂרָאֵל; י כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה בֵּן עֶשְׂרֵי בָנוֹת צֶלְפַחָד: כִּמָּא דְפַקִּיד יִי ית מֹשֶׁה, בֵּן עֶבְדָּא בְּנַת צֶלְפַחָד;

(מפטיר) יא וְתִהְיֶינָה מַחֲלֵה תִרְצָה וְחִגְלָה וּמִלְכָּה וְנֹעָה בָנוֹת צֶלְפַחָד לְבְנֵי דְדִיָּהוֹן לְנָשִׁים: וְהוּאָה מַחֲלֵה תִרְצָה. וְחִגְלָה וּמִלְכָּה. וְנֹעָה בְּנַת צֶלְפַחָד, לְבְנֵי אַחֵי אַבְדִּיָּהוֹן לְנָשִׁין; יב מִמִּשְׁפַּחַת בְּנֵי־מְנַשֶּׁה בֶן־יוֹסֵף הָיוּ לְנָשִׁים וְתִהְיֶינָה נַחֲלָתָן עַל־מֶטֶה מִשְׁפַּחַת אֲבִיהֶן: מִזְרַעִית. בְּנֵי מְנַשֶּׁה בֶּן יוֹסֵף הוּאָה לְנָשִׁין. וְהָיוּ אַחֲסָנֵתְהוֹן; יג עַל שִׁבְט זְרַעִית אַבְדִּיָּהוֹן; יד אֱלֹהֵי הַמִּצְוֹת וְהַמְשַׁפְּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֶרְבַת מוֹאָב עַל יַרְדֵּן יְרֵחוֹ: אֵלֶין פְּקוּדֵיָא וְדִינֵיָא. דְפַקִּיד יִי. בִּידָא דְמֹשֶׁה לְוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. כִּמִּישְׂרָיָא דְמוֹאָב, עַל יַרְדֵּנָא דִירֵיחוֹ;

קל"ב פיסוקים בלק סימן

סכום פיסוקי דספר במדבר אלף ומאתים ושמנים ושמנה, ארפ"ח סימן. וחציו והיה האיש אשר אבחר בו מטהו יפרח. ופרשיותיו עשרה, יי בדד ינחנו סימן. וסדריו ל"ב, ל"ב טהור ברא לי אלהים סימן. ופרקיו ל"ו, ל"ו חכמו ישכילו זאת סימן. מנין הפתוחות שתים ותשעים והסתומות ששים ושש, הכל מאה וחמשים ושמנה פרשיות, אני חלקך ונחלתך סימן.